

den Side, hvortil jeg hører, er det Spørgsmaal Gang paa Gang rettet til det ærede Medlem fra Lemvig: Ja vel, hvis vi nu debatterer dette, om vi skal gaa fra væsentlig Statstilskud over til væsentlig Kommunitilskud, lægger vore Betæneligheder til Side og debatterer dette Spørgsmaal med Dem, vil De saa dog ikke i det mindste gaa med til, at dette Grundlag bliver et obligatorisk Grundlag? Det ærede Medlem har saa lidt villet gaa med til dette, at han tværtimod har forlangt, at Statstilskuddet ogsaa skal forsvinde, hvis ikke Kommunerne fuldstændig frivilligt giver Tilskud. Et saadant Grundlag kunde vi fra vor Side paa ingen Maade være med til. Det ærede Medlem fra Lemvig vil saa sige: Ja, men der har ikke været nogen Pligt tidligere, og Kommunerne har dog givet nær op imod det i den oprindelige Lov om Arbejdsløshedskasserne forudsatte Bidrag. Dertil siger jeg: Ja vel, men da var Statens Bidrag fast og sikkert. Den Hasard, som jeg erkender eksisterede, men som viste sig ringere, end man havde Grund til at vente, den Gang Arbejdsløshedskasserne oprindelig oprettedes — den Hasard vilde jo blive fuldkommen overvældende, hvis ogsaa Statstilskuddet, som hidtil har været en fast Del af Præmien, faldt bort, ifald ikke Kommunerne gav deres Tilskud. Endda tager jeg her ikke Hensyn til det moralske Tryk, der nødvendigvis har været lagt paa de respektive Kommunalbestyrelser derved, at Statens Tilskud var fast, og det under de Omstændigheder selvfølgelig er vanskeligere for Kommunerne at undlade at give noget. Det ærede Medlem fra Lemvig har ikke haft saa ringe Sangbund, som det maaske kunde synes efter det Resultat, man er kommet til, og som er dette, at han er kommet til at staa ganske alene med sin Betænkning; men med den overmaade respektable og i mange Forhold saa ønskværdige jyske Sejghed, som det ærede Medlem er en fortrinlig Repræsentant for, har det ikke været muligt at faa ham til at bøje sig hen mod noget som helst Forslag, hvorved overhovedet Grundlaget kunde blive sat under Debat fra vor Side. Det ærede Medlem har selv holdt sine Forslag saaledes, at Debat derom var udelukket.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) — hvis varme og indtrængende anbefaling af den Overenskomst, han er gaaet med til, ganske sikkert har været samtlige Medlemmer paa-faldende —, det ærede Medlem, som efter den Stilling, han ved Sagens Behandling

indtog til Indtægtsgrænserne, nødvendigvis maatte stille sig paa deres Standpunkt, der ønskede dem bort, har jo været heldig nok til alligevel at finde et Standpunkt, hvorfra Sagen, hvis den æltes tilstrækkeligt i den dertil indrettede Maskine, kan flyde ud og forsvinde. Det ærede Medlem gør sit dertil, og det er hans Ret, men det ærede Medlem burde saa maaske ikke have tiltraadt den Overenskomst, som alle de andre Sider af Udvalget gør deres til loyalt at føre ud i Livet. Det ærede Medlem benyttede det Middel at ville med eet Slag og paa een Gang berøve Arbejdsløshedskasserne den Arbejdsanvisning, der organisk er vokset op af hele deres Arbejde. Jeg behøver ikke under dette Lovforslags Behandling at anvende mange Ord paa at fraraade Tinget at følge det ærede Medlem paa denne Bane; i næste Uge kommer vi til, under Behandlingen af Lovforslaget om Arbejdsanvisning, at debattere hele dette Spørgsmaal. Men ved første Behandling havde jeg den Ære at fremføre forskellige Udtalelser fra Arbejdsgiverkredse om, at hvad det ved Loven om Arbejdsanvisning gjaldt om, var at give Arbejdsløshedskasserne Gift. Efter at disse Ytringer, som jeg den Gang beklagede og vedvarende meget beklager, er faldet i Arbejdsgivernes toneangivende Kredse, er Arbejdsgiverne gennem deres Repræsentanter i Overværelse af Forligsmanden gaaede ind paa et Kompromis. Dette Kompromis foreligger dels i Arbejdsanvisningslovforslagets § 8 og dels i nærværende Lovforslags § 13. Vi, der ikke ønsker at gaa længere, staa paa et meget fast Grundlag, paa et langt fastere Grundlag end det, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds vil have de Herrer over paa. De kommer over i en Hængemose ved at følge det ærede Medlem, men vi staa, som sagt, paa et meget fast Grundlag, det af de interesserede Organisationer indgaaede Kompromis, om hvilket ingen kan sige, at det er samfundsskadeligt. Naar det Mindretal, til hvilket jeg hørte, paa ingen Maade kunde gaa med til det ærede Medlems Forslag om her at give Overenskomsten Gift, var Grunden den, at vi ønskede at fremme Arbejdsløshedskassernes uhindrede Drift som den Nødhjælp, de er.

Saa langt var vi naaede med en i alt væsentligt gennemført Enighed fra alle Sider med Undtagelse af det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk), da Spørgsmaalet om Begrænsningen af Statstilskuddet opstod, og der maatte det Mindretal, hvortil jeg hører, nødvendigvis